

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΣΤ'

3 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1928

ΔΡΙΘ 43

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ Χ.Α.Ν.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΡΙΣΘΕΙΣΗΣ ΥΠΟ ΤΗΣ
Ι. ΣΥΝΟΔΟΥ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
Γ'.

Περὶ τοῦ καθόλου ἔργου τῆς Χ.Α.Ν. ὡς ὀργανώσεως ἀμερικανικῆς μετὰ τὴν γενομένην παρ' ἡμῶν μελέτην καὶ ἔρευναν ὑποβάλλομεν τὰ ἑξῆς:

Ἡ Χ.Α.Ν. ἐδρεύουσα κεντρικῶς ἐν Νέῳ Ὑόρκῳ ἀριθμεῖ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς τμήματα εἰς ὑπερδισχιλίας πόλεις. Τὸ ὄλον τῶν ὀργανώσεων τῆς ἀνὰ τὸν κόσμον ὑπερβαίνει τὰς ἑννέα χιλιάδας. Εὐρίσκονται δὲ τοιαῦται εἰς Ἀγγλίαν, Γαλλίαν, Γερμανίαν, Ἰταλίαν, Αὐστρίαν, Ὀλλανδίαν, Βέλγιον, Ἰσπανίαν, Λανίαν, Καναδᾶν, Ἰνδίας, Αὐστραλίαν, Νέαν Ζηλανδίαν, Κίναν, Ἰαπωνίαν, Περσίαν, Ἀφγανιστάν, Νότιον καὶ Δυτικὴν Ἀφρικὴν, Τουρκίαν, Αἴγυπτον, Παλαιστίνην, Μεσσοποταμίαν, Ἑλλάδα.

Τὸν βασικὸν θερησκευτικὸν σκοπὸν τῆς Χ.Α.Ν. καθόρισεν εἰς ψήφισμά του τὸ ἐν Παρισίοις Α' Διεθνὲς Συνέδριόν της κατ' Αὐγουστον τοῦ 1885. Κατ' αὐτὸ ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης τῶν Νέων ζητεῖ νὰ συνενώσῃ τοὺς νέους, οἵτινες—*θεωροῦντες τὸν Χριστὸν ὡς Θεὸν καὶ Σωτῆρὰ τῶν συμφώνως ταῖς Ἀγλαῖς Γραφαῖς καὶ τῇ διδασκαλίᾳ τῆς Μητρὸς αὐτῶν Ἐκκλησίας, ἐπιθυμοῦσι νὰ τὸν ἀκολουθήσωσι εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὴν ζωὴν των, συμβάλλοντες ἐνεργῶς τὰς προσπάθειάς των πρὸς ἀποτελεσιν Χριστιανοπρεποῦς κοινωνίας.*»

Περὶ τοῦ γενικοῦ θεμελιώδους σκοποῦ τῆς Χ.Α.Ν. ὁ κ. Δ.Α.Ντάβις γενικὸς Διευθυντὴς τῆς καθ' ἅπασαν τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀμερικὴν Χ.Α.Ν. ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς εἰς ὁμιλίαν του γενομένην τῷ 1920 ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς ἐν Ἀθήναις ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρείας:

«Ἄλλὰ ἴσως μὲ ἐρωτήσετε τίς ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὁ σκοπὸς τῆς Χ.Α.Ν. Ὁ σκοπὸς τῆς συμβολίζεται εἰς τὸ τρίγωνον, ὅπερ τὰ μέλη της φέρουν ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ βραχίονος. *Τὸ τρίγωνον δὲν εἶνε, ὡς πολλοὶ νομίζουσιν, μασσονικὸν τι σημεῖον, ἢ Ἰουδαϊκὸν ἢ ἄλλο μυστηριῶδές τι σύμβολον, ἀλλὰ*

συμβολίζει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ τρίτον αὐτοῦ, τὸ σῶμα, τὴν διάνοιαν, τὴν ψυχὴν. Τούτων τὴν ὅσον ἐνεσσι τελειοτέραν ἀνάπτυξιν ἐπεδίωξε καὶ ἐπιδιώκει ἡ Ἀδελφότης εἰς τοὺς Νέους.

Τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ σώματος ἐπιδιώκει ἡ Χ.Α.Ν. διὰ συστήματος γυμναστικῶν ἀσκήσεων καὶ ἀθλητικῶν παιγνίων, διὰ τῆς ἀγάπης πρὸς τὸ ὑπαίθριον, διὰ ἐκδρομῶν καὶ θερινῶν κατασκηνώσεων, διὰ διαίτης καὶ κανόνων ἐγκρατείας ἀπαραιτήτων εἰς τὴν ἐνίσχυσιν καὶ τὴν διατήρησιν τῆς σωματικῆς ὑγείας.

Τὴν ἀνάπτυξιν τῆς διανοίας ἐπιδιώκει διὰ καλλιέργειας τῆς ἀνθρωπίνης γνώσεως, ὑπὲρ τῆς ὁποίας διαθέτει τὰς ὀργανώσεις τῶν Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Τμημάτων. Εἰς τὰ Τμήματα ταῦτα συμπληροῦται ἡ ἐκπαίδευσις τῶν ἐγγραφομένων ἢ καὶ παρέχεται ἡ ἐκπαίδευσις ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ἀλφαβήτου. Διδάσκονται δὲ ξένοι γλῶσσαι, ἀριθμητικὴ, γεωγραφία, λογιστικὴ, στενογραφία, καὶ ἄλλαι ὠφέλιμοι γνώσεις. Ἡ παρὰ τῆς Χ.Α.Ν. ἐκπαίδευσις χορηγεῖ ἐφόδια διανοητικῆς ἀναπτύξεως, τὰ ὁποία ἅμα εἶνε καὶ ἐφόδια ἀνωτέρας βιωτικῆς ἱκανότητος καὶ διευκολύνουσι τὴν ἐξέυρσιν θέσεως καὶ τὴν κρείσσονα διεξαγωγὴν τῆς ἀναλαμβανομένης ἐργασίας.

Τὴν ἐπιμέλειαν τῆς ψυχῆς ἐπιδιώκει ἡ Χ.Α.Ν. διὰ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἠθικοῦ καὶ θερησκευτικοῦ αἰσθήματος συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς πάντοτε καὶ ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἐκκλησίας ἐκάστου μέρους, εἰς τὸ ὁποῖον λειτουργεῖ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης Νέων. Κοινωνικῶς ἡ Χ.Α.Ν. ἐπιδιώκει τὴν χριστιανικὴν διαμόρφωσιν τῶν πνευμάτων καὶ τῶν ἠθῶν πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ἰδεωδῶν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διακυβέρνησιν τῆς κοινωνίας ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ Εὐαγγελικοῦ κανόνος «καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.»

Μεταξὺ τῶν κυριωτάτων προσπαθειῶν τῆς Χ.Α.Ν. συγκαταλέγεται ἡ ἐξοικειώσις τῶν νέων πρὸς ἀγνήν ζωὴν, ἀγνοὺς λόγους, ἀγνήν ἀναστροφὴν, ἀγνὰ παιγνίδια.

Εἰς πλείστας πόλεις ὑπὸ τὰς στέγας τῆς Χ.Α.Ν. εὐρίσκουσιν εὐχάριστον καὶ ἐγκάρδιον συναναστροφὴν

οί ξένοι και εὐθηγὸν ξενοδοχεῖον ὕπνου και φαγητοῦ. Ὑπάρχουσιν αὐτόθι ἀναγνωστήρια, αἴθουσαι ἀγνῶν παιγνίων και διασκεδάσεων, σφαιριστήρια, λουτήρες, εὐρεῖαι δεξαμεναὶ κολυμβήματος. Καὶ κατὰ τὰ δριμύτατα ψύχη τοῦ χειμῶνος τὰ καλῶς θερμαινόμενα εὐρύτατα ἀναγνωστήρια τῆς Χ.Α.Ν. και αἴθουσαι παραμονῆς παρέχουσι μέγιστον εὐεργέτημα.

Παρὰ τῇ Χ.Α.Ν. λειτουργοῦσι και Γραφεῖα πρὸς ἐξεύρεσιν ἐργασίας, πολλαχοῦ δὲ τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν, και χωρὶς νὰ ἔχη ἴδιον κατάστημα, φροντίζει να ἔχη αἴθουσαν διαλέξεων.

Ἡ Χ.Α.Ν. ἐπεξέτεινε τὸ ἔργον της εἰς τοὺς ἀγροτικούς πληθυσμούς, ἴδρυνε δὲ λέσχας διὰ τοὺς σιδηροδρομικούς ὑπαλλήλους, τοὺς ἐργάτας διαφόρων βιομηχανιῶν, φοιτητὰς πανεπιστημίων, ἐμποροῦπαλλήλους.

Τὸ ἔργον τῆς ἡ Χ.Α.Ν. θεωρεῖ ὡς σύγχρονον ἐφαρμογὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ χριστιανισμοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὰς βάσεις τῆς ἀρχαίας Ἑλληνικῆς ἐκπαιδεύσεως και ἀγωγῆς, ἧτις ἐπεξήτει τὴν ἀρμονικὴν ἀνάπτυξιν και διάπλασιν τοῦ νοῦ και τοῦ σώματος, διὰ νὰ ἦνε ὁ οὕτω διαμορφούμενος «εἰδὸς τε, φυὴν τε και νόον τετραγώνος», ἢ, κατὰ τὴν ἐτέραν γνωστοτάτην ἔκφρασιν, «καλὸς κἀγαθός».

Τὰ ἀνωτέρω περὶ τοῦ καθόλου ἔργου τῆς Χ.Α.Ν. ἠρρῶσθημεν ἐκ μελέτης τῆς σειρᾶς τοῦ περιοδικοῦ «ὁ Σύντροφος τοῦ Στρατιώτου» ἀπὸ 1919-1921, ἐκδοθέντος μερίμνη τοῦ ἐν Ἀθήναις Τμήματος τῆς Χ.Α.Ν. ἐκ φυλλαδίου ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ Χ.Α.Ν. ἐν Ἑλλάδι», ἐνθα γίνεται λόγος και περὶ τοῦ καθόλου ἔργου τῆς Χ.Α.Ν., και ἐκ πραγματείας τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Κυρίου Χρυσοστόμου ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Ἔργον τῆς Χριστιανικῆς Ἀδελφότητος τῶν Νέων ἐν Ἀμερικῇ».

Περαιτέρω ἔρουναι περὶ τοῦ ἔργου τῆς Χ.Α.Ν. ἐν Ἀμερικῇ ἐκρίναμεν περιττὴν, δεδομένου ὅτι και ρωμαιοκαθολικαὶ ἐγκυκλοπαιδεῖαι Dictionnaire de théologie catholique και Dictionnaire pratique des connaissances religieuses οὐδὲν εἰς αὐτὴν καταλογίζουσι τὸ ἐπιλήψιμον. Ἀπ' ἐναντίας ἡ πρώτη εἰς Τόμ. Α' σελ. 1078, γράφει «πρὸς βοήθειαν τῶν νέων εἰς σταθερὰν διαμόρφωσίν των ἐν τῇ πίστει και τῇ ἀρετῇ ὑπάρχουσι πολυάριθμοι Ἀδελφότητες, ἴδια ἡ Χριστιανικὴ Ἀδελφότης τῶν Νέων... Ὁ κύριος σκοπὸς της εἶνε ἡ ἐξοικείωσις τῆς νεότητος τῶν διαφόρων χριστιανικῶν δογμάτων πρὸς τὴν προσευχὴν και τὴν μελέτην τῆς Βίβλου. Ὡσαύτως δὲ παρέχει εἰς τοὺς νέους τὰ μέσα πρὸς ἐκπαιδευσίν των και χρηστὴν διαμόρφωσίν των». Τὸ ὅμοιον γράφει και ἡ ἐτέ-

ρα ρωμαιοκαθολικὴ ἐγκυκλοπαιδεῖα εἰς τόμ. Α', σελ. 48. Αὐτονόητον δὲ εἶνε ὅτι οἱ παπικοὶ συντάκται τῶν σχετικῶν ἀρθρῶν δὲν ἐμέμφθησαν οὔτε τὸν σκοπὸν, οὔτε τὴν ἐνέργειαν τῆς Χ.Α.Ν. μόνον διότι δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὐρωσιν οὔτε εἰς ταύτην, οὔτε εἰς ἐκεῖνον στοιχεῖα δεκτικὰ ἐπικρίσεως και μομφῆς.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΩΝ

Τὸ βιβλίον Προσευχῶν και ἡ τελευταία σύσκεψις τῶν Ἐπισκόπων. — Ἀπήχησις τῆς ἀποφάσεως αὐτῶν. — Οἱ Νομιμόφρονες. — Οἱ δι' ἰστάμενοι Ἐπίσκοποι. — Σχέσεις Ἐκκλησίας και Πολιτείας. — Τὸ ἔργον τοῦ νέου Ἀρχιεπισκόπου.

[Γράμματα ἐξ Ἀγγλίας]

Ὁ παρακολουθῶν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κίνησιν ἐν Ἀγγλίᾳ ἔχει διαρκῶς ἐνώπιόν του γεγονότα μεγάλου ἐνδιαφέροντος χρηζόντα χρόνου ἱκανοῦ πρὸς μελέτην, ἀκόμη δὲ και πρὸς ἀπλὴν παρακολούθησιν. Ἰδιαιτέρως δὲ τὸ τοιοῦτον ἐφαρμόζεται τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας, καθ' ἃς γεγονότα ἐκκλησιαστικὰ ἀλλεπάλληλα ἔλαβον χώραν, ἀπαντα πλήρη ἐνδιαφέροντος και συνεπειῶν διὰ τὴν μέλλουσαν πορείαν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Οὕτω πρὸ τινων ἡμερῶν ἐγένετο Συνέδριον τῶν Νεωτεριζόντων Θεολόγων ἐν Cambridge ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ σοφοῦ Προϊσταμένου τοῦ Καθηδρικοῦ Νοῦ τοῦ Ἁγίου Παύλου τοῦ Λονδίνου Dr Inge τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐτελείωσε τὰς ἐργασίας αὐτοῦ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον, ὅπερ ὀργανώθη πρωτοβουλία και διετέλει ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἐπισκόπου τοῦ Gloucester ἐν Cheltenham, ἐν τῷ ὁποίῳ τὸν λόγον ἔλαβε και ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θυατείρων ἐκθέσας τὸ ἱστορικὸν τῶν σχέσεων τῆς Ὀρθοδόξου και Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας και ὑποδείξας ἔτι ἀπαξ ὅτι προκειμένου περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία δύναται νὰ διαπραγματευθῇ ταύτην μόνον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐπισήμου αὐτῆς διδασκαλίας· τέλος δὲ πρὸ ἐβδομάδος περίπου συνήλθον, πλὴν ἐνὸς ἀσθενούντος, οἱ Ἐπίσκοποι τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας και ἔλαβον νέας ἀποφάσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Βιβλίου τῶν Προσευχῶν, ὅπερ, ὡς γνωστόν, δις εἰσαχθὲν πρὸς ἐπικύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, δις ἀπερρῶθη ὑπ' αὐτῆς. Ἐν τῇ παρουσίᾳ μου ἀνταποκρίσει θὰ ἐπεθύμουν νὰ ἐνδιατρίψω περὶ τὴν νέαν ταύτην ἀπόφασιν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἱεραρχίας ἐπὶ τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, ὅπερ τόσον θόρυβον ἤγειρε, και νὰ συμπληρώσω οὕτω τὰς περὶ τοῦ ζητήματος τούτου πληροφορίας, ἃς ἐν ἀνταποκρίσει προγενεστέραις ἔδωσα

εις τοὺς ἀγαπητοὺς τῆς «Ἐκκλησίας» ἀναγνώστας.

Μετὰ συσκέψεις, αἵτινες ἐπὶ τέσσαρας ἡμέρας διήρκεσαν, ἐξεδόθη ἀνακοινωθέν, διὰ τοῦ ὁποίου ἡ Σύνοδος τῶν Ἐπισκόπων καθιστᾷ γνωστὸν ὅτι λόγῳ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ πληρώματος αὐτῆς, αἵτινες ἐδημιουργήθησαν μετὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον, καὶ τοῦ γεγονότος, ὅτι τὸ ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων τὸ δεύτερον ἀπορριφθὲν Βιβλίον Προσευχῶν τοῦ 1928 ἔτυχε τῆς ἐγκρίσεως τῶν τε ἐπαρχιακῶν Συμβουλίων καὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως, οἱ κατὰ τόπους Ἐπίσκοποι δύνανται νὰ προβῶσιν εἰς προσθήκας καὶ παρεκκλίσεις ἀπὸ τοῦ ἐν χρῆσει Βιβλίου Προσευχῶν τοῦ 1662 ἐν τοῖς ὁρίοις πάντοτε τοῦ ἀναθεωρηθέντος Βιβλίου τοῦ 1928. Τὰς τοιαύτας παρεκκλίσεις καὶ προσθήκας, λέγουσιν οἱ Ἐπίσκοποι, δὲν θεωροῦν ἀντικειμένης εἰς τὰς ἀρχὰς τῆς νομιμοφροσύνης τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας. Πᾶσα ἐνέργεια ἀντικειμένη εἰς τὸ Βιβλίον τοῦ 1662 ἢ τὸ τοῦ 1928 ὀφείλει νὰ παύσῃ. Προκαίμενον περὶ τοῦ ζητήματος τῆς παρακαταθήκης ἡγιασμένων δώρων, τοῦτο, λέγουσι, θέλει καθορισθῆ ὀριστικῶς ὑπὸ Ἐπιτροπῆς Ἐπισκόπων οἵτινες θὰ καταστρώσωσι λεπτομερεῖς διατάξεις ἀφορώσας αὐτό. Τὸ ἀνακοινωθέν τῶν Ἐπισκόπων καταλήγει οὕτω: «λόγῳ τῆς ὅλης καταστάσεως οἱ Ἐπίσκοποι εἰλικρινῶς ἀναγνωρίζοντες ὅτι δὲν εἶναι οὐδ' αὐτοὶ ἀπηλλαγμένοι μομφῆς διὰ τὰς δυσκολίας τὰς δημιουργηθείσας κατὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα ἔτη, ποιοῦνται ἔκκλησιν πρὸς τε τοὺς κληρικοὺς καὶ λαϊκοὺς, ὅπως συνεργασθῶσιν ἅπαντες ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ προσπαθείᾳ πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα, τοιουτοτρόπως, τὸ ὅλον τῆς Ἐκκλησίας σῶμα ὀλοφύχως ἀφιερωθῇ εἰς τὰ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἔκτος αὐτῆς ἔργα, εἰς τὰ ὁποῖα ἐκλήθη ὑπὸ τῆς θείας Προνοίας κατὰ τοὺς ἐνεστῶτας καιροὺς».

Ἡ ἀπόφασις αὕτη τῶν Ἐπισκόπων, δι' ἧς ἐπιτρέπεται ὅπως γίνηται χρῆσις ἐν τῇ λατρείᾳ τῶν διατάξεων τῶν περιορισμένων ἐν τῷ Βιβλίῳ τοῦ 1928, τῷ ἀπορριφθέντι ὑπὸ τῆς Βουλῆς, παρήγαγεν, ὡς ἦτο ἐπόμενονον, δυσμενῆ ἐντύπωσιν ἐφ' ὅλων ἐκείνων, οἵτινες ἐθεώρουν ἀπαραίτητον καὶ τελεσίδικον τὴν γνώμην τοῦ Κοινοβουλίου. Ἰδιαιτέρως ἡ μερὶς τῶν προτεσταντιζόντων ἐξηγέρθη κατὰ τῆς ἐν λόγῳ ἀποφάσεως τῶν Ἐπισκόπων, οἵτινες, λέγουσι, ὑποχωροῦσιν οὕτως εἰς τὰς ἀξιώσεις τῶν ρωμαϊζόντων καὶ κείριον πλήγμα καταφέρουσι κατὰ τοῦ γοήτρου τῆς Βουλῆς. Οἱ Ἀγγλοκαθολικοὶ τούναντίον ἐκφράζουσι τὴν χαρὰν αὐτῶν διὰ τὸ σθένος τὸ ὁποῖον ἔδειξαν οἱ Ἐπίσκοποι καὶ τὴν προσπάθειαν, τὴν ὁποίαν κα-

ταβάλλουσιν ὅπως ἀπαλλαγῇ ἡ Ἐκκλησία τῶν δεσμῶν τῆς Πολιτείας.

Ὀλίγας ἡμέρας μετὰ τὴν σύσκεψιν τοῦ Λάμπεθ ὁ ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν, εἰς ὃν κυρίως ὀφείλεται ἡ ἀπόρριψις τοῦ Βιβλίου καὶ κατὰ τὰς δύο φορὰς ἐν τῇ Βουλῇ, ἐξέδωκεν ὡς πρόεδρος τῶν ἐθνικῶν ἐκκλησιαστικῶν ὁργανώσεων ἀνακοινωθέν ἔχων ἐν περιλήψει οὕτω: «Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἔγραφον πρὸς μίαν ἐκκλησιαστικὴν συγγέντησιν: Πρέπει νὰ μεινωμεν ἡσυχίαν ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ νὰ μὴ λέγωμεν ἢ πράττωμεν τι, ὅπερ θὰ ἠδύνατο νὰ ἐπιβραδύνη τὴν ἐπούλωσιν τῶν πληγῶν. Ἄς διαβεβαιώσωμεν ὅμως τοὺς Ἐπισκόπους καὶ τὸ Ἔθνος ὅτι καὶ ἡμεῖς ἐνδιαφερόμεθα ὅσον καὶ ἐκεῖνοι νὰ διαρροθῶμεν, πλατύνωμεν καὶ πλουτίσωμεν τὸ Βιβλίον Προσευχῶν, ὄχι ὅμως νὰ καταστρέψωμεν αὐτό. Ὅταν, λέγει, ἔγραφον τὰς γραμμὰς ταύτας ἐξηκολούθει ἡ σύσκεψις τῶν Ἐπισκόπων ἐν Λάμπεθ. Ἦδη ἐγνωρίσαμεν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν συσκέψεων αὐτῶν. Ἴδωμεν ὅμως εἰς τί συνίσταται τοῦτο. Εἶναι βέβαιον ὅτι ὅλος ὁ περὶ τὸ Βιβλίον θόρυβος ἐδημιουργήθη συνεπείᾳ κληρικῶν τινῶν, οἵτινες προέβαινον ἐν τῇ λατρείᾳ εἰς ἐνεργείας ἀντιβαινούσας εἰς τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας τὴν στηριζομένην ἐπὶ τῆς Βίβλου. Τῇ ἀνοχῇ τῶν Ἐπισκόπων αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ ἠῤῥῆσαν μέχρι τοσούτου σημείου, ὥστε οἱ Ἐπίσκοποι ἔφθασαν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι δὲν δύνανται νὰ ἀντιμετωπίσωσιν αὐτὰς εἰ μὴ διὰ τοῦ εὐκόλου τρόπου τῆς μεταβολῆς τοῦ ἀνόμου εἰς ἔννομον. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπραξαν συντάξαντες τὸ γνωστὸν Βιβλίον ὅπερ ἔτυχε μὲν τῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Συνελεύσεως, δις ὅμως ἀπερρίφθη ὑπὸ τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, τὴν ἀρμολιότητα τῆς ὁποίας ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ ἐπισήμως διεκήρυξεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας. Ἦδη ὅμως οἱ Ἐπίσκοποι διὰ τῆς νέας ἀποφάσεως αὐτῶν οἴονεὶ λέγουσι: «θὰ χρησιμοποιώσωμεν τὸ νέον Βιβλίον ὡσεὶ τοῦτο νὰ ἔτυχε τῆς ἐπικυρώσεως τῆς Βουλῆς. Προτιθέμεθα νὰ κυρώσωμεν καὶ θέσωμεν εἰς ἐνέργειαν τὰς νέας ἀκολουθίας καὶ—συνεπῶς—τὰς νέας διδασκαλίας». Ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶναι πολὺ σοβαρὰ. Δὲν θέλω νὰ χρησιμοποιήσω λέξεις τραχείας. Οἱ Ἐπίσκοποι ἀποδέχονται ὅτι τὸ Βιβλίον προσευχῶν δὲν εἶναι δυνατόν νὰ τροποποιηθῇ ἄνευ τῆς γνώμης τοῦ Κοινοβουλίου, δηλοῦσιν ὅτι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ εἰρήνη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ταῦτοχρόνως δίδουσι νέον δείγμα περιοφρονήσεως τῶν νόμων. Εἶμαι βαθῶς ἀπογοητευμένος ἐπὶ τῇ ἐνεργείᾳ αὐτῶν ταύτῃ. Ἡμεῖς οἱ Εὐαγγελικοὶ οὐδαμῶς ἐπιθυμοῦντες τὴν βλάβην τῆς Ἐκκλησίας θέ-

λομεν νὰ στερεώσωμεν καὶ στηρίξωμεν αὐτήν. Τὰ 90 ἑκατοστὰ ἐξ ἡμῶν εἶχον τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἴδωσι τὸ νέον Βιβλίον περιβαλλόμενον τὸ κῦρος τοῦ νόμου. Πλὴν ἀδυνατοῦμεν νὰ παραιτηθῶμεν τῶν ἀρχῶν τῆς Μεταρρυθμίσεως, διὰ τὰς ὁποίας ἠγωνίσθησαν οἱ προπάτορες ἡμῶν καὶ αἱ ὁποῖαι εὐρίσκονται καταθειμένοι ἐν τῷ Βιβλίῳ τῶν Προσευχῶν».

Ταυτοχρόνως ὁ « Σύνδεσμος τῶν νομιμοφρόνων » ἐποίησατο ἔκκλησιν πρὸς τὸν Πρωθυπουργὸν παρακαλῶν αὐτὸν ὅπως λάβῃ τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα κατὰ τῆς νέας ἀποφάσεως τῶν Ἐπισκόπων, ἣτις χαρακτηρίζεται ὡς ἐπαναστατικὴ συνωμοσία (seditious conspiracy). « Μολονότι », λέγουσιν ἐν τῇ ἐκκλήσει τῶν, « ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων δις ἀπέρριψε τὸ Βιβλίον, οἱ Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι ἐπισήμως ἐδήλωσαν ὅτι προτίθενται νὰ κυρώσωσι τὴν χρῆσιν αὐτοῦ. Ἡ χρῆσις ὅμως τοῦ Βιβλίου τούτου εἶναι παράνομος. Οὕτω ἐνεργοῦντες οἱ ἐπίσκοποι διέπραξαν καὶ ἐνεκαινίασαν ἐπαναστατικὴν συνωμοσίαν. Ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ἐπαναστατικὴ συνωμοσία ἐστὶ ἡ συνεννόησις ἐπὶ τῷ σκοπῷ πραγματοποίησεως ἐνεργείας ἐπαναστατικὸν ἐχούσης ἀποτέλεσμα. Ὡς ἐπαναστατικὴ δὲ προᾶξις χαρακτηρίζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων καὶ τῶν δικαστῶν καὶ ἡ πρόκλησις τῶν ὑπηκόων τοῦ βασιλέως, ὅπως πρόβῳσιν εἰς τὴν μεταβολὴν θεσμοῦ τινος ἀφορῶντος τὴν πολιτείαν ἢ τὴν Ἐκκλησίαν ἄλλως καὶ οὐχὶ διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Οὕτως οἱ Ἐπίσκοποι περιφρονοῦσι τὸ Κοινοβούλιον καὶ λέγουσιν εἰς τὸν Ἀγγλικὸν λαὸν ὅτι ὑπέρχονται τῶν νόμων. Προσκαλοῦμεν τὸν Πρωθυπουργὸν καὶ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Βουλῆς νὰ υπερασπίσῃ τὸ Σύνταγμα καὶ λάβῃ μέτρα πάραυτα ὅπως κατασταλῇ ἢ τοιαύτη στάσις καὶ ἀχθῶσιν οἱ ἔνοχοι ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης ».

Ἡ θέσις ὅμως τῶν Ἐπισκόπων ἐπεδεινώθη ἔτι μᾶλλον συνεπεία τοῦ ἐξῆς γεγονότος. Οἱ Ἐπίσκοποι Βιρμινγάμης καὶ Νόριτς, οἵτινες ἐξ ἀρχῆς εἶχον ταχθῆ ἀντιμέτωποι, μετὰ τριῶν ἄλλων, κατὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, διέστησαν καὶ τὴν φορὰν ταύτην τῶν συναδέλφων αὐτῶν. Διὰ μακρῶν δὲ ἀνακωνοθέντων ἐδήλωσαν ὅτι ἀποδοκιμάζουσι καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν τὴν τοιαύτην ἐνεργείαν τῶν Ἐπισκόπων, ὡς ἀποτελοῦσαν ἀυτόχρημα καταπάτησιν τοῦ κύρους τοῦ Κοινοβουλίου καὶ καταφάκωσιν τοῦ γοήτρου αὐτοῦ καὶ ἐκφράζουσι τὴν ἀδιάσειστον πρόθεσιν αὐτῶν ὅπως βαδίσωσι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφόμενων ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ Βιβλίου τοῦ 1662, ἀπὸ τῶν ὁποίων δὲν θὰ ἐπιτρέψωσι, λέγουσιν, εἰς τοὺς ὑπ' αὐτοὺς κληρικὸς παρέκκλισίν τινα.

Φαίνεται, ἀφ' ἑτέρου, ὅτι ἡ ἰδέα τοῦ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς πολιτείας δὲν ἔχει ὁπαδοὺς μετὰ τῶν Ἐπισκόπων. Οἱ πλείονες αὐτῶν καὶ ἄλλοτε καὶ νῦν ἐξέφρασαν τοὺς φόβους αὐτῶν μὴ τοιοῦτος χωρισμὸς ἔχῃ ὡς συνέπειαν τὴν πενίαν τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀνυπερβλήτους οικονομικὰς δυσκολίας τῶν λειτουργῶν αὐτῆς, οἵτινες θὰ ἦτο ἐνδεχόμενον νὰ στερηθῶσι τῶν πόρων αὐτῶν, ὧν μέγιστον μέρος παρέχεται ὑπὸ τῆς Πολιτείας. Καὶ ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ δὲ Συνεδρίῳ τοῦ Cheltenham, περὶ τοῦ ὁποίου ἀνέφερον ἐν ἀρχῇ τῆς παρουσίας ἀνταποκρίσεως, ὁ πρόεδρος αὐτοῦ Ἐπίσκοπος τοῦ Gloucester, εἰς τῶν διαπρεπεστέρων ἀντιπροσώπων τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἀνθεντικὴν δυνάμενος νὰ ἔχῃ γνώμην ἐπὶ τοιούτων βασικῶν τῆς Ἐκκλησίας ζητημάτων, ἀπέκρουσε πᾶσαν σκέψιν περὶ χωρισμοῦ καὶ διετύπωσεν ὡς ἐξῆς τὴν περὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀντίληψιν αὐτοῦ. Σκοπὸς ἡμῶν εἶνε ὅπως ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἀγγλίας εἶναι ἐν πραγματικῇ ἐννοίᾳ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Ἔθνους. Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως αὕτη εἶνε ἐλευθέρη, ἠνωμένη, αὐτοκυβέρνητος Κοινωνία, ἐργαζομένη ἐν ἁρμονίᾳ μετὰ τῆς Πολιτείας ὡς συνολικὴ ἔκφρασις τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ Ἔθνους μὴ εἰσερχομένη εἰς τὸ ἕδαφος τῶν πολιτικῶν, τῶν κοινωνικῶν μεταρρυθμίσεων ἢ τῶν διεθνῶν σχέσεων τῆς Πολιτείας, ἀλλὰ κυρία οὕσα ἐν τῇ πνευματικῇ αὐτῆς σφαίρᾳ, μορφοῦσα τὸν λαὸν ἐν ταῖς ἀρχαῖς τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ καθιστῶσα οὕτω αὐτὸν ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον κατάλληλον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ὑποθέσεων ἐλευθέρως χώρας».

Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ νέα φάσις, εἰς ἣν εἰσῆλθε τὸ ζήτημα τοῦ Βιβλίου Προσευχῶν, δὲν εἶναι φαίνεται ἡ τελειωτικὴ. Τοῦτο τοῖλάχιστον εἰκάζει πᾶς, ὅστις παρακολουθεῖ τὴν κίνησιν, ἣτις ἀπὸ ἐβδομάδος καὶ ἐπέκεινα ἤρξατο σημειουμένη εἰς τὰς τάξεις τῆς προτεσταντικῆς μερίδος, ἣτις ἀποτελεῖ τὴν μεγίστην πλειοψηφίαν ἐν τῇ Ἀγγλικανικῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ ἔχει τὴν ὑποστήριξιν τοῦ Κοινοβουλίου.

Τὸν προσεχῆ μῆνα ἀποχωρεῖ τοῦ Λάμπεθ ὁ γηραιὸς καὶ δεξιὸς οἰακοστρόφος τοῦ σκάφους τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας Dr Randall. Ὁ διάδοχος αὐτοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Lang, ὡς ὁ ἴδιος ἐδήλωσεν εἰς τινα ἀποχαιρετησθήριόν του λόγον ἐκφωνηθέντα ἐν Ὑόρκῃ, ἔχει ν' ἀντιμετώπισῃ τοσαῦτα ζητήματα ὑπὸ τοιούτων δυσκολιῶν συνοδευόμενα, ὅσα δὲν ἀντιμετώπισεν ἄλλος Ἀρχιεπίσκοπος Καντουαρίας κατὰ τὰ τελευταῖα τριακόσια ἔτη. Ὁ ἀποχωρῶν Ἀρχιεπίσκοπος ἐθεωρεῖτο ὡς ὁ συνκετικὸς δεσμὸς τῶν διαφόρων τάσεων καὶ ἐκκλησιαστικῶν μερίδων καὶ

ὡς ὁ κατορθώσας, ἐν τοῖς τελευταίοις μάλιστα καιροῖς, νὰ συμβιβάζῃ τοὺς διίσταμένους καὶ νὰ ἀποκρούῃ τὸν κίνδυνον τῆς ἀναστατώσεως καὶ τῶν σοβαρῶν ἀνωμαλιῶν, αἵτινες ἄλλωστε εἶναι ἀπαραίτητον ἐπακολούθημα προκειμένου περὶ Ἐκκλησίας «περικεκτικῆς», ὡς ἐπισήμως χαρακτηρίζεται ἐνταῦθα πάντοτε ὑπὸ τῶν κορυφαίων θεολόγων ἢ Ἀγγλικανικῆ Ἐκκλησία. Ἡμεῖς παρακολουθοῦντες τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων ἔχομεν πόθον ὑποκάδιον ὅπως βλέπωμεν τὴν Ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν εἰρηνεύουσαν, ἱκανοποιούσαν πλήρως τὰς ἠθικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀνάγκας τοῦ βαθύτατα θρησκευομένου Ἀγγλικοῦ λαοῦ.

Λονδίνον, 12 Ὀκτωβρίου 1928

* ὁ Μ. Ἀρχιμ. ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Ὁ Τύπος.

Ἡ μέριμνα τῆς Κυβερνήσεως πρὸς διαρρύθμισιν τοῦ νῦν παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος νόμου περὶ τύπου ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως προλαμβάνηται ἡ κατάχρησις τῶν δημοσιογραφικῶν ἐλευθεριῶν προκαλεῖ ἀμέριστον τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ. Οὐδεὶς θεσμός, οὐδὲ μία ἀνθρώπων σχέσις ἀπολαύει τσαύτης ἐλευθερίας, κυριολεκτικῶς ἀχαλνώτου, ὅπως ὁ ἑλληνικὸς τύπος, ὁ μόνος παρ' ἡμῖν σχεδὸν ἐντελῶς ἀσύδοτος. Ἀρκεῖ νὰ ἔχη τις εἰς τὴν διάθεσίν του οἰουδήποτε φύλλον καὶ νὰ κρατῇ «πένναν» διὰ νὰ γράφῃ ὅ,τι θελήσῃ εἰς βᾶρος οἰουδήποτε ἀθῶου καὶ ἐντίμου ἀνθρώπου, ὁ ὅποιος ἐνίοτε καταπᾶ καὶ εἰς τὰς φυλακὰς. Οὐδὲ μία ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι διὰ τῆς μελετωμένης μεταρρυθμίσεως θὰ περιορισθῇ τὸ ἀπόλυτον τοῦτο δικαίωμα παντὸς δημοσιογραφίσκου καὶ θὰ τεθῇ χαλινὸς εἰς τὸν δημοσιογραφικὸν τοῦτον ἐκτραχηλισμὸν.

Ληστοτροφία.

Ἡ Κυβέρνησις ὀρθῶς διαγνοῦσα ὅτι πάντα τὰ κατὰ τῆς ληστείας μέτρα οὐδὲν ὠφελούν, ἂν δὲν παταχθῇ ἢ ἀπὸ τῶν ληστρικῶν ἀναγνωσμάτων ληστοτροφία, ἐξεπὸνῃσε νομοσχέδιον ἀπαγορευθῆν τὴν σχετικὴν ἐντυπον ἐποποιᾶν, ἥτις ἀπὸ πολλοῦ λυμαίνεται τοὺς παῖδας πάσης τάξεως. Οἱ κύριοι συγγραφεῖς τῶν δραματικῶν περιπετειῶν τῶν λυμεῶνων τῆς ἑλληνικῆς κοινωνίας ἄς ἀναζητήσουσιν ἄλλον πόρον ζωῆς ἀσχετῶν πρὸς τὴν τόσοσιν κακοποιουμένην γραφίδα.

Πολιτισμός.

Ἐὰν πρὸ οὐχὶ μακροῦ χρόνου μία ἀπόπειρα πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ταυρομαχιῶν εἰς τὰ ἡμέτερα ἦθῃ

ἐναυάγησεν ὑπὸ τὴν γενικὴν κατακραυγὴν, δὲν συνέβη, φαίνεται, τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὴν προχθὲς ἀγγελθεῖσαν ἐν Ἀθήναις θεσμοποίησιν «πυγμαχικῶν περιόδων». Ἐκ τῆς ἀγγελίας ταύτης ἐγνώσθη ὅτι ὑπάρχουν ἤδη ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τῷ ἐπιτελεῖ «Πυγμαχικοὶ Σύλλογοι» καὶ ἠτοιμάσθησαν «συναυτήσεις» τῶν γενναίων χειριστῶν τῆς πυγμῆς εἰς «ἀγῶνας τῶν τόσων γύρων τῶν τόσων λεπτῶν». Τοιοῦτος πολιτισμὸς θὰ ἔπρεπε νὰ ἐξοστρακισθῇ καὶ «πύξ» καὶ «λάξ» ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ ἦθῃ.

Reverum Orientalium.

Περὶ μεσοῦντα τὸν παρελθόντα Σεπτέμβριον ἡ Α. Α. ὁ Πάπας Ρώμης Πίος ΙΑ' ἐξέδωκε «περὶ τῶν ἀνατολικῶν πραγμάτων ἐγκύκλιον» ἀποτελοῦσαν νέαν τοῦ Βατικανοῦ προσπάθειαν πρὸς προσέλκυσιν τῆς Ἑγγύς χριστιανικῆς Ἀνατολῆς εἰς τοὺς κόλπους τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἐγκύκλιος αὕτη ἀπευθυνομένη πρὸς τοὺς ἱεράρχας τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας καὶ ὑποδεικνύουσα εἰς αὐτοὺς τὴν μέλλουσαν ἐνωτικὴν δεοντολογίαν διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τοῦ γνωστοῦ οὐνιτικοῦ Ἀνατολικοῦ Ἰνστιτούτου τῆς Ρώμης ὡς τοῦ κυριωτάτου ὄργανου τῆς συνεννοήσεως τῶν διισταμένων Ἐκκλησιῶν πρὸς προπαρασκευὴν τῆς ἐνώσεως αὐτῶν, δὲν ἀποτελεῖ διὰ τὸν χριστιανικὸν τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀνατολῆς κόσμον νέον τι εἶνε ἐν ἐπὶ πλέον βῆμα ἐν τῇ ἀπὸ μακροτάτου γνωστῇ ἡμῖν ἀγωνιάδει τοῦ λατινισμοῦ σειρᾶ ἀποπειρῶν πρὸς πραγματοποίησιν τῆς «μιάς ποιμνῆς» ὑπὸ τὸν «ἓνα ποιμένα» τῆς Ρωμαϊκῆς Ἐκκλησίας. Κατ' ἀκαλουθίαν, οὐδένα τῶν παρ' ἡμῖν ἐξέπληξε τὸ περιεχόμενον τῆς ἐν λόγῳ ἐγκυκλίου.

Ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἀγεί ἡμᾶς ἐνταῦθα εἰς τὸν περὶ αὐτῆς λόγον, εἶναι ἡ σύμπτωσις αὐτῆς πρὸς τὴν ἐν τῇ «Ἀναπλάσει» διαμειφθεῖσαν μεταξὺ τοῦ Μακαρ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ τοῦ ἀπὸ τινος παρ' ἡμῖν ἐνσφηνωθέντος προμάχου τῆς οὐνίας σεβ. Ἐπισκόπου Θεοδωρουπόλεως ἀλληλογραφίαν, περὶ ἧς γνώμην τινὰ ἐμόρφωσαν οἱ ἀναγνώσται τῆς «Ἐκκλησίας» ἑκ τινῶν ἀποσπασμάτων τῆς τελευταίας τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου ἐπιστολῆς. Καὶ ἀντιλαμβάνονται οἱ ἡμέτεροι ἀναγνώσται, ὅτι ὁ σύμψας περὶ τὴν «ἔνωσιν» θόρυβος, ἧς τὴν ἀπήχησιν ἔφερε καὶ ἡ τελευταία παπικὴ ἐγκύκλιος, οὐδὲν ἄλλο εἶνε, ἢ τὸ διὰ τῆς «οὐνίας» κιβδηλευθὲν νόμισμα, τὸ καὶ εἰς τὴν ὀρθόδοξον εἰσαχθὲν Ἑλλάδα πρὸς παραπλάνησιν τοῦ ὀρθόδοξου ἑλληνικοῦ πληρώματος.

Ἐννοεῖται, ὅτι, ἐφ' ὅσον διὰ τοιούτων μεθόδων ἡ ἔνωσις ἐπιδιώκεται καὶ πρὸς τοὺς πασιγνώστους πλέον ἀπὸ πολλοῦ σκοπούς, οὐδὲν παρ' ἡμῖν ἀνέει. Οὐ μόνον

νον δὲ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ ὠθεῖ πρὸς ταχύτεραν καὶ ὀριστικωτέραν οἶονεὶ ἐκκαθάρισιν τῶν μεταξὺ τῆς Ρώμης καὶ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς «λογαριασμῶν». Ἐὰν ἡ ὀρθόδοξος ἑλληνικὴ θεολογικὴ ἐπιστημονικὴ συνείδησις ἀπὸ πολλοῦ δυσφορῇ διὰ τὴν ἐτι ἀνεκτὴν ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ θεολογίᾳ ὑπαρξῆν πάντη ὀθνεῖων πρὸς τὴν ὀρθοδοξίαν λατινικῶν ἐπιδράσεων, σήμερον φαίνεται ὅτι δὲν ἀπέχει καὶ πολὺ ὁ χρόνος τῆς ἐπισήμου ἐκσυρίξεως τῶν ἀντορθοδόξων τούτων στοιχείων ὑπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἐπιστήμης. Ἦδη ἐν Ρωσίᾳ, ἐν αὐτῇ τῇ ἀκμῇ τῆς ἐκκλησιαστικῆς συγχύσεως, ὑφ' ἧς ἀφ' ἱκανοῦ πάσχει ἐκεῖ ἡ Ἐκκλησία, ἤρξατο ἐπ' ἐσχάτων νὰ γίνηται λόγος σοβαρὸς περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀνακαθάρσεως τῆς ὀρθοδόξου Δογματικῆς ἀπὸ τῶν στοιχείων τῆς ρωμαϊκῆς, ἅτινα εἰσεκομίσθησαν ἐκ λόγων περιστατικῶν γνωστῶν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῶν τελευταίων αἰώνων. Καὶ ἡ ἀνακάθαρσις αὕτη χαρακτηρίζεται ὡς ἐν ἐκ τῶν μέτρων τῆς ἀποκρούσεως τῶν καὶ τελευταίως ἐπαναληφθεισῶν ρωμαϊκῶν κατὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἀνατολῆς ἐφοδῶν. Ὅσονδήποτε δὲ καὶ ἐβράδυνεν αὕτη, πάντως ἐγγίζει καὶ ἡ ὥρα τῆς πραγματοποιήσεως τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν... Rerum Orientalium.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἡ Δ. Ι. Σύνοδος, ἧς συμμετέσχε καὶ ὁ ἀναλαβὼν ἐκ τῆς ἀσθενείας Σεβ. Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Ἰωακείμ, συνῆλθε δις εἰς τακτικὰς συνεδρίας κατὰ τὴν ἐβδομάδα ταύτην.

— Ἀπὸ τῆς 1 Νοεμβρίου ἀνέλαβε τὰ καθήκοντα αὐτοῦ ὁ νέος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ Ἐπίσκοπος τῆς Ἐπικρατείας κ. Θ. Σπεράντζας.

— Ἐπειδὴ τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον, ὑφ' ἧς νῦν διατελεῖ περιστάσεις, δὲν θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν συντήρησιν τῶν Μητροπολιτικῶν γραφείων πασῶν τῶν Μητροπόλεων, ἀπεφασίσθη ὅπως ζητηθῇ διὰ νόμου ὁ καθορισμὸς ἐιδικῶν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πόρων, ὑπέβαλε δὲ ἡ Ἱ. Σύνοδος εἰς τὸ Ὑπουργεῖον σχετικὸν σχέδιον νόμου.

— Ἀπεφασίσθη ὅπως διὰ λεπτομεροῦς ἐγκυκλίου ὑποδειχθῶσιν εἰς τοὺς Σεβ. Μητροπολίτας τῶν νέων χωρῶν τὰ καθήκοντα καὶ αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν μετὰ τὴν ἐπελθοῦσαν διοικητικὴν ἀφομοίωσιν αὐτῶν.

— Παρεπιδημοῦσιν ἐν Ἀθήναις τυχόντες κανονικῆς ἀδείας οἱ Σεβ. Μητροπολίται Μαρωνας Ἀνθιμος, καὶ Καβάλλας καὶ Νέστου Χρυσόστομος.

— Ἐπανεκάμψεν ἐξ Ἀμερικῆς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κορινθίας κ. Δαμασκηνός.

— Ὁ σεβ. μητροπ. Ἡλείας κ. Ἀντώνιος ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ ἐν Πύργῳ συλλόγου τῶν Ζακυνθίων καὶ ἄλλων εὐσεβῶν Πυργίων δι' εἰδικοῦ ἀτμοπλοίου μεταβὰς εἰς Ζάκυνθον ἐπὶ προσκυνήσει τοῦ τιμίου λειψάνου τοῦ ἁγ. Διονυσίου, ἐγένετο ἐν τῇ νήσῳ δεκτὸς ὑπὸ τοῦ σεβ. μητροπ. Ζακύνθου μετὰ πολλῆς τῆς ἀδελφικῆς χαρᾶς ἐν τιμητικαῖς δεξιώσεσι. Ὁ σεβ. Ἡλείας λειτουργήσας πανηγυρικῶς ἐν τῷ ναῷ ἁγ. Διονυσίου χροοστατοῦντος τοῦ σεβ. Ζακύνθου ἐδίδαξε τὸ εὐσεβὲς ἐκκλησίασμα, ἐπεσκέφθη δὲ κατὰ τὰς ἐν τῇ νήσῳ διατριβὰς μετὰ τῶν συνοδῶν του πάντα τὰ ἀξιοθέατα καὶ ἀνεκάμψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν του μεστὸς ἀρίστων ἐντυπώσεων ἐκ τῆς ἱερᾶς ἀποδημίας.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Τσιάρα τοῦ τέως δήμου Πιαλίων, ἀποσπώμενον τῆς εἰς ἣν ἦδη ὑπάγεται ἐνορίαν τοῦ χωρίου Τσιαγαλῆ, ἀποτελεῖ ἐφεξῆς ἰδίαν ἐνορίαν, μετ' ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Γεωργίου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Κρισόταδες τοῦ τέως Δήμου Τυμφαίων, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας ἁγίας Τριάδος τοῦ χωρίου Ἀσπροκκλησιᾶς ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν μετ' ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν ἁγίου Δημήτριον.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ συνοικισμοὶ Βαρκῶν καὶ Λουτρῶν Ὑπάτης τοῦ τ. δ. Ὑπάτης, ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐνορίαν μετ' ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Κωνσταντίνου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 21 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ συνοικισμὸς Νέας Φιλαδελφείας (Ποδονίφτη) τοῦ δήμου Ἀθηναίων, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, μετ' ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἰδρύεται ἐνοριακὸς Ναὸς ὁ ἐν τῷ συνοικισμῷ Κουτσουκαρίου-Πειραιῶς Ναὸς τοῦ ἁγίου Γεωργίου

— Διὰ Διατάγματος τῆ 21 τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ε. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ αὐτοῦ καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Μανδραβέλιον τοῦ τέως Δήμου Τυμφαίων, ἀποσπώμενον ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κονισκοῦ, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Νικολάου.

— Διὰ διατάγματος τῆ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ε. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὁ συνοικισμὸς Στεναίτικα τοῦ τέως δήμου Δύμης, ἀποσπώμενος ἐκ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Κάτω Ἀχαΐας, ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς ἐνορίαν τοῦ χωρίου Ἀγιοβλασιτικών.

— Διὰ Διατάγματος τῆ 21ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ε. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 28ῃ τοῦ ἰδίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, οἱ συνοικισμοὶ «Βουρλοπόταμος—Ἴσσου καὶ ἅγιοι Ἀνάργυροι» τῆς περιφέρειας Παλαιοῦ Φαλήρου, ἀποτελοῦσιν ἰδίαν ἐνορίαν, μὲ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸ εἰς θέσιν Ἴσσος «ἐξωκκλήσιον οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι».

— Διὰ Διατάγματος τῆ 25ῃ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ε. ἔ. ἐκδοθέντος καὶ τῆ 1ῃ Ὀκτωβρίου καταχωρισθέντος ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 200 φύλλῳ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, τὸ χωρίον Δασοχώριον τοῦ τέως Δήμου Τυρνάβου, ἀποσπώμενον ἀπὸ τῆς ἐνορίας τοῦ χωρίου Φαλαίκη, ἀποτελεῖ ἰδίαν ἐνορίαν, ἐ ἐνοριακὸν Ναὸν τὸν τοῦ ἁγίου Χαλαλάμπους.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ὁ αἰδεσ. κ. Ἡλίας Μπερτόλης, ἀπόφοιτος τῆς Ριζαρείου Ἐκκλησ. Σχολῆς καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου τῆ 21 παρελθόντος μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐχειροτονήθη ἐν Ἀλεξανδρείᾳ εἰς Πρεσβύτερον παρὰ τοῦ Παναγ. Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας τῆ δὲ 26 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἀνεχώρησε εἰς Cape Town διορισθεὶς ἐφημέριος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος ὑπαγομένης ὑπὸ τὴν προσφάτως ἰδρυθεῖσαν Μητροπολιν Ἰωαννουπόλεως.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τῆ 7 Ὀκτωβρίου ἐγένοντο ἐν Σικάγῳ μεγαλοπρεπέστατα τὰ ἐγκαίνια τοῦ νέου ὀρθοδόξου ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου ὑπὸ τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀμερικῆς κ. Ἀλεξάνδρου καὶ τῶν Ἐπισκόπων Σικάγου κ. Φιλαρέτου καὶ Βοστώνης κ. Ἰωακείμ.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Τὸ ζήτημα τῆς ἐπιχορηγήσεως εἰς τὰς θρησκευτικὰς ἐν τῷ ἔξωτερικῷ Γαλλικῶς οργανώσεις, αἱ ὁποῖαι συντηροῦν ἐκπαιδευτήρια καὶ φιλανθρωπικὰ

ἰδρύματα, ἀπειλεῖ νὰ λάβῃ διαστάσεις, δυναμέναι νὰ προκαλέσουν κυβερνητικὴν κρίσιν. Οἱ ριζοσπάσται-σοσιαλισταὶ οἱ ὁποῖοι συμπράττουσιν μετὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δέχονται νὰ παραμείνουν εἰς τὸν ὑποβληθησόμενον εἰς τὴν Βουλὴν προϋπολογισμὸν τὰ σχετικὰ κονδύλια, ἀπειλοῦντες, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει, νὰ ἀποσυρθοῦν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Διὰ τὸν λόγον τοῦτον συνεκροτήθη καὶ μακρὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε ζωηρότατον. Οἱ ριζοσπαστικοὶ ἐδήλωσαν, ὅτι, τὸ πολὺ, θὰ ἐδέχοντο τὸ 70ὸν ἄρθρον τοῦ σχετικοῦ διὰ τὸν προϋπολογισμὸν νομοσχεδίου, οὐδέποτε ὅμως, τὸ ὑπ' ἀριθ. 71, διὰ τοῦ ὁποῖου ἐπιτρέπεται ἢ εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπάνοδος μερικῶν θρησκευτικῶν ὁργανώσεων, τῶν ὁποίων αἱ παρουσίαι κατεσχέθησαν ὅταν ἐπῆλθεν ὁ χωρισμὸς τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους. Οἱ κ. κ. Πουανακρὲ καὶ Μπρετὰν ἀπήντησαν, ὅτι τὸ γόητρον τῆς Γαλλίας ἐπιβάλλει τὴν εἰς τὴν χώραν ἐπάνοδον μερικῶν θρησκευτικῶν ὁργανώσεων, ἀλλὰ ὁ κ. Ἐρριὼ ὑπῆρξε κατηγορηματικώτατος εἰς τὴν ἄρνησίν του.

ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΣΜΟΣ

Οἱ ἐν Γερμανίᾳ Διαμαρτυρόμενοι διεμαρτυρήθησαν κατὰ τῶν διεξαγομένων διαπραγματεύσεων μετὰ τῆς Πρωσικῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βατικανοῦ πρὸς σύναψιν κογκορδάτου, διὰ τοῦ ὁποῖου παραβλάπτονται τὰ θρησκευτικὰ δικαιώματα τῶν διαμαρτυρομένων.

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ἐμμανουὴλ Φαρλέκα, Γραμματέως τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, Ἐγκόλπιον τοῦ ἐκκλησιαζομένου Χριστιανοῦ, Ἐκδοσις Δευτέρα, Ἐν Ἀθήναις 1928. (ὁ κ. Φαρλέκας ἐπιθυμῶν νὰ συντελέσῃ εἰς ἐμπέδωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος κατήρτισε μετ' ἀξιοθαυμάστου ὑπομονῆς ἀλλὰ καὶ τελείας γνώσεως τῶν τῆς Θεοῦ Λατρείας τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τὸ ὑπὸ τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφὴν ἀπαραίτητον διὰ πάντα ὀρθόδοξον χριστιανὸν ἐγκόλπιον. Ἐν τοῖς προλεγόμενοις, ἐν οἷς διὰ μακρῶν πραγματεύεται περὶ τῆς λατρείας καὶ τῆς προσευχῆς, παραθέτει τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὀρθρου ὀλόκληρον μετὰ τῶν Ἀναστασιμῶν τῶν ἡχῶν καὶ τῶν ἐσθινῶν, τῆς προθέσεως, καὶ ὁδηγίας περὶ τῆς Θεοῦ Λειτουργίας. Ἀκολουθεῖ ἡ Θεοῦ Λειτουργία τοῦ ἁγ. Ἰωάννου Χρυσοστόμου μετὰ πάντων τῶν σχετικῶν καὶ πλήρες ἑορτολόγιον τῶν 12 μηνῶν μετὰ τροπαρίων, εἰσοδικῶν, μεγαλυταρίων κοινωνικῶν, ἀπολυτικῶν, κοντακίων κτλ. Μετὰ τοῦτο ἀκολουθοῦσι τὰ τῶν κινήτων ἑορτῶν μετὰ σχετικῶν ὁδηγιῶν περὶ τῆς σημασίας αὐτῶν καὶ τῶν εἰδικῶν ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων Τριωδίου καὶ Πεντηκοσταρίου. Ἀμφότερα τὰ δύο ταῦτα βιβλία συμπεριελήφθησαν εἰς τὸ ἐγκόλπιον ἀπὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου μέχρι τῆς ἑορτῆς τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Μετὰ τὸ μέγα τοῦτο τμήμα τῶν Κινήτων ἑορτῶν τὸ Ἐγκόλπιον περιέχει τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον, τὸν Ἀκά-

πιστον ὕμνον, τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Μικρᾶς Παρακλήσεως, τῆς Θείας Μεταλήψεως τῆς Εὐχαριστίας μετὰ τὴν Μετάληψιν, διαφόρους προσευχὰς καὶ τέλος εὐρετήριον Εὐαγγελίων καὶ Ἀποστόλων. Τοιοῦτο τὸ πλουσιώτατον περιεχόμενον τοῦ Ἐγκολπίου τοῦ Ἐκκλησιαζομένου. Ὁ κ. Φαρλέκας κατῴρωσε νὰ συγκεντρώσῃ ἐν αὐτῷ πᾶν ὅ,τι ἀπαιτεῖται ἵνα γνωρίζῃ ὁ ὀρθόδοξος χριστιανὸς καὶ νὰ κατέχῃ πρὸς παρακολούθησιν τῶν ἐν τῷ ἱερῷ ναφ̄ τελουμένων. Ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν δι' Ἐγκυκλίου τοῦ πρὸς τοὺς ἱερεῖς συνέστησεν ὅπως μεριμνήσωσιν ἵνα τὸ χρησιμώτατον τοῦτο βιβλίον γίνῃ ἀπόκτημα παντὸς Χριστιανοῦ.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὴν 7ην Νοεμβρίου ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 10 π. μ. ἐνεργηθῆσεται ἐν τοῖς Γραφείοις τοῦ Γεν. Ἐκκλησι. Ταμείου δημοπρασία ἐκποιήσεως ἱερῶν ἀμφίων καὶ σκευῶν, προσερχομένων ἐκ κληρονομίας ἀποβιωσάντων Ἀρχιερέων.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Καρακαλά Ἀργολίδος προκηρύττει ὅτι τὴν 21 Ὀκτωβρίου 1928 ἐν Ναυπλίῳ Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π. μ. ὥρας ἕως τῆς 12 τῆς μεσημβρίας ἐνεργηθῆσεται πλειοδοτικὴ δημοπρασία πρὸς ἐκποίησιν μέλιτος ὀκάδ. ἑκατὸν εἴκοσι (120) καὶ κηροῦ ὀκάδ. πέντε (5). Ὅροι διακηρύξεως εἶναι κατατεθειμένοι εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Μονῆς.

Τὸ Ἡγῆλιον τῆς ἐν Ἀνωμερῷ Μυκόνου Ἱερᾶς Μονῆς «Τουφλιανῆς» διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίας ἐκποιήσεως τὰ ἑξῆς: α') 70 ὄκ. κοπανιστῆς β') 50 στατήρες ἀχῶρων γ') 40 ὄκ. ἐρίου δ') εἰς χοῖρος καὶ ε') εἰς βοῦς τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τῇ 14 Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέρᾳ Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Μυκόνου καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ Ἡγῆλιου.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς κατὰ τὴν Μητρόπολιν Δημητριάδος Ἱερᾶς Μονῆς Σουρβίας [Ἁγία Τριάς] διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1] ἡ ἐνοικίσις τοῦ ἐλαιοκάρπου ἐφεταίνης μόνον ἐσοδείας τῶν ἐλαιοπεριβόλων τῆς Μονῆς τῶν ἐν ταῖς κτηματ. περιφερείαις α'] Μελισσατικῶν καὶ Κακάβου, β'] Βενέτου, γ'] Καπίστης, δ'] Ἀγ. Λαυρεντίου· 2] Ἡ τετραετὴς ἐνοικίσις τῶν ἀγρῶν τῆς Μονῆς τῶν ἐν ταῖς κτηματ. περιφερείαις Βενέτου καὶ Σκήτης [Ἀγυιάς] Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται τὴν 14ην καὶ 21ην Ὀκτωβρίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. τοῦ μὲν ἐλαιοκάρπου τῶν ἐλαιοπεριβόλων Μελισσατικῶν καὶ Κακάβου, Βενέτου, Ἀγ. Λαυρεντίου ὡς καὶ τῶν ἀγρῶν Βενέτου ἐν Βόλφ καὶ ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν [Καφενεῖον Ἀργοναυτῶν], τοῦ δὲ ἐλαιοκάρπου τοῦ ἐλαιοπεριβόλου Καπίστης καὶ τοῦ ἀγροῦ Σκήτης ἐν Ἀγυιά ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν τὴν 21ην Ὀκτωβρίου 1928 ἡμέραν Κυριακὴν ἀπὸ ὥρας 10—12 π. μ. Αἱ δημοπρασίαι ἐνεργηθῆσονται ἐνώπιον τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου αὐτῶν καὶ τῶν ἀρμοδίων Συμβολαιογράφων. Οἱ ὅροι συγγραφῆς ὑποχρεώσεών εἰσι κατατεθειμένοι παρὰ τὴν Γραφεῖν τῆς Μονῆς καὶ τῷ Συμβολαιογράφῳ Δ. Γεωργούλα ἐν Βόλφ ὡς καὶ τῷ Συμβολαιογράφῳ Ἀγυιάς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐκ τῶν προτέρων. Διὰ τὴν ἐνοικίσις τοῦ ἐλαιοκάρπου Μελισσατικῶν καὶ Κακάβου α'. προσφορὰ ὀρίζεται ὑπὸ τῆς Μονῆς 450 κθ.

ἐλαίου, 350 ὄκ. ἐλαίων καὶ 45.000 δραχμαὶ μετρηταί. Οἱ διαγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι νὰ παρουσιάσωσιν ἀπόδειξιν ὅτι κατέβαλον ἐν δημοσίῳ Ταμείῳ ἢ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ ἢ νὰ καταθέσωσι κατὰ τὴν ὥραν τῆς δημοπρασίας εἰς τοὺς διενεργουήσας αὐτὴν λόγῳ ἐγγυοδοσίας ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ 1/10 τοῦ ἐτησίου μισθώματος, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι ὡς ἀπαράδεκτος τυγχάνει καὶ πᾶσα δι' ἀναφορὰς προσφορὰ ἄνευ ἐγγυοδοσίας.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Προδρόμου Καστρίου Κυνουρίας ἐκτίθησιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τετραετοῦς ἐνοικιάσεως τοὺς ἀγροὺς τῆς Μονῆς κειμένους εἰς τὸ χωρίον Βαθειά. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἀγ. Νικολάφ Τανίας τῇ 28 Σεβρίου ἐ. ἔ. ἐνώπιον Συμβολαιογράφου καὶ Ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς ἡμέρα Κυριακῇ καὶ ὥρα 10—12. Οἱ ὅροι τῆς ἐνοικιάσεως εὐρίσκονται ἐν τῇ Μονῇ. Πρώτη προσφορὰ Δρ. 1200.

Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυῶς προκηρύττει ὅτι ἐκτίθεται πρὸς μίσθωσιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας ἡ χειμερινὴ βοσκή τῶν πέριξ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυῶς βοσκησίμων θέσεων «Δημητράκη πέτρα» καὶ «Λυκομούρια» συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 107 ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖν αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσῶνος ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 29ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥρα 10—12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαρδίκη ἢ τοῦ νομίμου ἀναπληρωτοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Πᾶν ἔμβασμα πρὸς τὴν «Ἐκκλησίαν» ὡς καὶ πᾶσα ἐπιστολὴ σχετικὴ πρὸς τὴν διαχείρισιν καὶ τὴν διεκπεραίωσιν δέον ἐφεξῆς νὰ διευθύνηται μόνον «Πρὸς τὴν Διαχείρισιν τοῦ Περιοδικοῦ «Ἐκκλησία». Γεν. Ἐκκλ. Ταμείον, Ἀθήνας.

“ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ”

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΘΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἡ «ΑΝΑΠΛΑΣΙΣ» διανύουσα τὸ 41ον ἔτος τῆς ἐκδόσεώς της ἐξακολουθεῖ τὴν λαμπρῶν σταδιοδρομίαν της, με πλούσιον πάντοτε καὶ διδακτικώτατον περιεχόμενον. Συνδρομαὶ Ἑσπ. δραχ. 50 Ἑξωτ. φρ. 50 Ἀμερικῆς δολ. 3. Διευθυνσις Ἀθήναι Ὀδὸς Σταδίου 44 (πρώην 38) Διαχειριστής: Πέτρος Α. Παπαδόπουλος.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐποπτεύουσα Ἐπιτροπὴ Ἀρχιεπισκόπου καὶ Πρωτοπρεσβυτέρου κ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Καλαβρυτινοῦ καὶ Αἰγυαλιῶς κ. ΤΙΜΟΘΕΟΥ

Τίμημα ἐτησίως ἐγγραφῆς

Ἑσπ. Δρχ. 50. Ἑξωτ. Φρ. 50. Ἀμερικῆς Δολ. 3
Γραφεῖα «Ἐκκλησίας»:

Μέγαρον Ἀρχιεπισκοπῆς ὁδ. Φιλοθέης 21

Τύποις «Φοίνικος» Ὀδὸς Σταδίου 44 — Ἀθήναι